

Sprawa C-543/23 [Gnattai]ⁱ**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

28 sierpnia 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunale civile di Padova (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

14 sierpnia 2023 r.

Strona powodowa:

AR

Strona pozwana:

Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca [obecnie Ministero dell'Istruzione e del Merito (MIUR)]

Przedmiot postępowania głównego

Pozew z zakresu prawa pracy – Potwierdzenie prawa nauczyciela etatowego (mającego status urzędnika państwowego) do zaliczenia – do celów odtworzenia ścieżki kariery zawodowej – pracy wykonywanej w ramach stosunku pracy na czas określony w akredytowanej szkole prywatnej (scuola paritaria)

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wniosek na podstawie art. 267 TFUE o dokonanie wykładni prawa Unii, a w szczególności klauzuli 4 porozumienia w sprawie pracy na czas określony, zawartego w załączniku do dyrektywy 1999/70, oraz ogólnych zasad równości, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie warunków zatrudnienia

ⁱ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

Pytania prejudycjalne

„1. Czy klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie umów na czas określony z dnia 18 marca 1999 r., zawartego w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., oraz ogólną zasadę obowiązującego prawa [Unii] dotyczącą niedyskryminacji w zakresie warunków zatrudnienia, w związku z art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten zawarty w art. 485 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 297/94, który – w znaczeniu nadanym mu przez Suprema Corte di Cassazione (najwyższy sąd kasacyjny) [zob. wyroki Corte di Cassazione, S.L. (izba prawa pracy) nr 32386/2019, nr 33134/2019 i nr 33137 z 2019 r.] – stanowi, że zatrudnieni na czas określony pracownicy akredytowanych szkół prywatnych, o których mowa w ustawie nr 62/2000, są traktowani mniej korzystnie przy odtwarzaniu ścieżki kariery zawodowej niż pracownicy Ministero dell’Istruzione e del Merito (ministerstwa edukacji i zasługi) zatrudnieni na czas nieokreślony jedynie z tego powodu, że nie przeszli pomyślnie konkursu lub uczyli w ramach zatrudnienia w uznanej przez prawo akredytowanej szkole prywatnej, mimo że nauczyciele zatrudnieni na czas określony w akredytowanych szkołach prywatnych znajdują się w porównywalnej sytuacji z sytuacją nauczycieli szkół państwowych zatrudnionych na czas nieokreślony pod względem rodzaju pracy oraz warunków szkolenia i zatrudnienia, gdyż wykonują oni te same obowiązki i posiadają te same kwalifikacje w danej dziedzinie, kwalifikacje pedagogiczne, metodologiczno-dydaktyczne, organizacyjno-relacyjne i naukowe, uzyskane dzięki zdobytemu doświadczeniu w nauczaniu uznanym w tych samych przepisach krajowych za identyczne do celów zatrudnienia na czas nieokreślony w drodze awansu na stałą – obecnie zamkniętej – liście rezerwy kadrowej [por. art. 2 ust. 2 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 255/2001)?

2. Czy w zakresie stosowania dyrektywy 1999/70, ogólne zasady obowiązującego prawa [Unii] dotyczące równości, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie zatrudnienia, zapisane także w art. 20 i 21 karty praw podstawowych, w art. 14 EKPC (istotne na podstawie art. 52 karty praw podstawowych), w Europejskiej Karcie Społecznej zatwierdzonej w dniu 18 czerwca 1961 r., w art. 157 TFUE oraz w dyrektywach 2000/43/WE i 2000/78/WE, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi takiemu jak ten zawarty w art. 485 Decreto legislativo nr 297/94, który przy odtwarzaniu ścieżki kariery zawodowej wymaga, do celów wynagrodzenia, uwzględnienia wyłącznie pracy dydaktycznej świadczonej w ramach zatrudnienia w samym ministerstwie lub w szkołach zastępczych akredytowanych przez państwo (scuole parificate), w zrównanych z nimi szkołach innych niż państwowe (scuole pareggiate), szkołach subwencjonowanych (scuole sussidiate) lub pomocniczych (scuole sussidiarie), szkołach uzupełniająco-socjalnych (scuole popolari) i placówkach edukacyjnych z internatem dla dziewcząt (educandati femminili), traktując w mniej korzystny sposób i dyskryminując w ramach odtworzenia ścieżki kariery (przeprowadzanej po zatrudnieniu na czas

nieokreślony przez Ministero dell'Istruzione e del Merito) nauczycieli akredytowanych szkół prywatnych zatrudnionych na czas określony, którym nie uznaje się dodatkowego wynagrodzenia związanego ze stażem pracy, wypłacanego natomiast nauczycielom zatrudnionym na czas określony w szkołach państwowych, komunalnych, szkołach zastępczych akredytowanych przez państwo (scuole parificate), w zrównanych z nimi szkołach inne niż państwowe (scuole pareggiate), szkołach subwencionowanych (scuole sussidiate) lub pomocniczych (scuole sussidiarie), szkołach uzupełniająco-socjalnych (scuole popolari) i placówkach edukacyjnych z internatem dla dziewcząt (educandati femminili), którzy to nauczyciele znajdują się w sytuacji porównywalnej z nauczycielami akredytowanych szkół prywatnych pod względem charakteru pracy, funkcji, świadczonej pracy i obowiązków zawodowych, a także warunków szkolenia i zatrudnienia w porównaniu z nauczycielami akredytowanych szkół prywatnych, o których mowa w ustawie nr 62/2000, gdyż wykonują oni te same obowiązki i uzyskują – poprzez zdobywanie doświadczenia zawodowego – te same kwalifikacje w danej dziedzinie, kwalifikacje pedagogiczne, metodologiczno-dydaktyczne, organizacyjno-relacyjne i naukowe co nauczyciele akredytowanych szkół prywatnych?

3. Czy pojęcie „porównywalnego pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony”, o którym mowa w klauzuli 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie umów na czas określony zawartego dnia 18 marca 1999 r., załączonego do dyrektywy 1999/70, oraz ogólne zasady obowiązującego prawa [Unii] dotyczące równości, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie zatrudnienia, zapisane w art. 20 i 21 karty praw podstawowych, należy interpretować w ten sposób, że w kontekście uznawania wysługi lat pracę świadczoną w charakterze pracownika tymczasowego akredytowanych szkół prywatnych (scuole paritarie) należy zrównać z pracą wykonywaną w szkołach państwowych, w szkołach zastępczych akredytowanych przez państwo (scuole parificate), w zrównanych z nimi szkołach innych niż państwowe (scuole pareggiate), w szkołach uzupełniająco-socjalnych (scuole popolari), w szkołach subwencionowanych (scuole sussidiate) lub pomocniczych (scuole sussidiarie), a także w placówkach edukacyjnych z internatem dla dziewcząt (educandati femminili), albowiem nauczyciele ci wykonują te same zadania, mają te same obowiązki zawodowe i posiadają te same kwalifikacje w danej dziedzinie, pedagogiczne, metodologiczno-dydaktyczne, organizacyjno-relacyjne i naukowe?

4. Czy w przypadku ustalonej sprzeczności art. 485 decreto legislativo nr 297/94 z prawem [Unii] stosowanie karty praw podstawowych nakłada na sąd krajowy obowiązek niestosowania źródła [prawa] wewnętrznego niezgodnego z prawem Unii?”.

Przywołane przepisy prawa i główne orzecznictwo Unii

Klauzula 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC w dniu 18 marca 1999 r., zawartego

w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. (zwanego dalej „porozumieniem w sprawie pracy na czas określony”)

Artykuły 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) (zasady ogólne równości, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie warunków zatrudnienia)

Wyrok z dnia 8 listopada 2011 r., Rosado Santana (C-177/10, EU:C:2011:557)

Wyrok z dnia 18 października 2012 r., Valenza i in. (C-302/2011, EU:C:2012:646)

Postanowienie z dnia 7 marca 2013 r., Bertazzi i in. (C-393/11, EU:C:2013:143)

Postanowienie z dnia 4 września 2014 r., Bertazzi i in. (C-152/14, EU:C:2014:2181)

Wyrok z dnia 20 września 2018 r., Motter (C-466/17, EU:C:2018:758)

Wyrok z dnia 20 czerwca 2019 r., Ustariz Aróstegui (C-72/18, EU:C:2019:191)

Przywołane przepisy prawa krajowego

Decreto legislativo del 16 aprile 1994, n. 297 - Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado (dekret ustawodawczy nr 297 z dnia 16 kwietnia 1994 r. zawierający tekst jednolity obowiązujących przepisów ustawodawczych w zakresie szkolnictwa, dotyczących szkół wszelkiego rodzaju i wszystkich szczebli) (GURI nr 115 z dnia 19 maja 1994 r., dodatek zwyczajny nr 79):

art. 485: „1. Okresy pracy nauczycieli państwowych szkół średnich i szkół artystycznych, [...] oraz zrównanych z nimi szkół innych niż państwowe, w tym szkół za granicą, zatrudnionych w charakterze nauczycieli nieetatowych, zalicza się jako okresy zatrudnienia na etacie do celów prawnych i płacowych, [...] 2. W tych samych celach i w tych samych granicach, o których mowa w ust. 1, pracownikom, o których mowa w tym przepisie, zalicza się pracę świadczoną w państwowych szkołach z internatem dla dziewcząt oraz tę świadczoną jako etatowy i nieetatowy nauczyciel kształcenia podstawowego w państwowych szkołach podstawowych, lub zastępczych (scuole parificate), w tym w wyżej wskazanych szkołach z internatem i tych za granicą, a także w szkołach uzupełniająco-socjalnych (scuole popolari), subwencjonowanych (scuole sussidiate) lub pomocniczych (scuole sussidiarie). 3. Nauczycielom szkół podstawowych zalicza się, w tych samych celach i w tych samych granicach określonych w ust. 1, pracę świadczoną w charakterze nauczycieli nieetatowych w państwowych szkołach podstawowych lub w państwowych szkołach z internatem dla dziewcząt, lub zastępczych (scuole parificate), w państwowych szkołach średnich i artystycznych lub zrównanych z nimi (scuole pareggiate),

w szkołach uzupełniająco-socjalnych (scuole popolari), subwencionowanych (scuole sussidiate) lub pomocniczych (scuole sussidiarie) [...]”.

Legge del 10 marzo 2000, n. 62 - Norme per la parità scolastica e disposizioni sul diritto allo studio e all'istruzione (ustawa nr 62 z dnia 10 marca 2000 r. – normy dotyczące akredytowanych szkół prywatnych oraz przepisy dotyczące prawa do nauki i edukacji) (GURI nr 67 z dnia 21 marca 2000 r.):

art. 1 ust. 2 i 4: „2. Jako w pełni akredytowane szkoły prywatne zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa określa się, w szczególności w odniesieniu do uprawnienia do przyznawania kwalifikacji w zakresie wykształcenia posiadających moc prawną, szkoły niepubliczne, w tym samorządowe, które począwszy od przedszkoli, odpowiadają ogólnym systemom oświatowym, odpowiadają potrzebom edukacyjnym rodzin oraz charakteryzują się wymaganiami co do jakości i efektywności, o których mowa w ust. 4, 5 i 6. [...] 4. Równy status jest uznawany w przypadku szkół [...] spełniających następujące wymagania [...]: [...] g) kadra nauczycielska posiadająca kwalifikacje; h) indywidualne umowy o pracę dla kadry kierowniczej i nauczycielskiej, które są zgodne z krajowymi układami zbiorowymi obowiązującymi w sektorze. [...]”.

Decreto-legge del 3 luglio 2001, n. 255 - Disposizioni urgenti per assicurare l'ordinato avvio dell'anno scolastico 2001/2002, convertito con modificazioni dalla Legge del 20 agosto 2001, n. 333 (dekret z mocą ustawy nr 255 z dnia 3 lipca 2001 r. w sprawie pilnych przepisów do celów zapewnienia właściwego rozpoczęcia roku szkolnego 2001/2002, przekształcony ze zmianami przez ustawę nr 333 z dnia 20 sierpnia 2001 r.) (GURI nr 193 z dnia 21 sierpnia 2001 r.):

art. 2 ust. 2: „[...] Od dnia 1 września 2000 r. usługi kształcenia świadczone w akredytowanych szkołach prywatnych, o których mowa w ustawie [nr 62/2000], podlegają ocenie w taki sam sposób, jak w przypadku usług świadczonych w szkołach państwowych. [...]”.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 Powód pracował w akredytowanej szkole prywatnej na podstawie 5 umów na czas określony, zawieranych od roku szkolnego 2002/2003 do dnia 31 sierpnia 2007 r.
- 2 W dniu 1 września 2008 r. został zatrudniony na czas nieokreślony przez Ministero dell'Istruzione w drodze awansowania na tzw. zamkniętej liście rezerwy kadrowej. W momencie ustalania wynagrodzenia nie został mu zaliczony żaden staż pracy za lata przepracowane w akredytowanej szkole prywatnej (scuola paritaria), ponieważ art. 485 decreto legislativo nr 297/94 wskazuje jako przydatne do celów odtworzenia ścieżki kariery, a więc dla ustalenia początkowej klasy wynagrodzenia, jedynie pracę wykonywaną w szkołach państwowych oraz w prywatnych szkołach zastępczych akredytowanych przez państwo (scuole parificate), zrównanych z nimi szkołach innych niż państwowe (scuole pareggiate), szkołach subwencionowanych (scuole sussidiarie), szkołach

pomocniczych (scuole sussidiate), szkołach uzupełniająco-socjalnych (scuole popolari) i w szkołach z internatem dla dziewcząt (educandi femminili).

- 3 Powód podnosi przed sądem odsyłającym kwestię sprzeczności wyżej wskazanego przepisu z klauzulą 4 Porozumienia ramowego w sprawie umów na czas określony oraz z art. 20 i 21 karty praw podstawowych z uwagi na podnoszoną dyskryminację i nieuzasadnione nierówne traktowanie.

Zasadnicze argumenty stron postępowania głównego

- 4 Powód wskazuje, iż posiada prawo do zaliczenia czasu pracy wykonywanej pomiędzy 2002 r. a 2007 r., ponieważ uczył w akredytowanej szkole prywatnej począwszy od dnia 16 września 2002 r., a mianowicie wtedy, gdy zgodnie z ustawą nr 62/2000 zastępcze szkoły prywatne i zrównane z nimi szkoły inne niż państwowe były już połączone w jedną kategorię szkół „mających równy status” („scuole paritarie”) i uznane przez ustawodawcę za porównywalne między sobą i ze szkołami państwowymi. Odniesienie zawarte w art. 485 decreto legislativo nr 297/94 do zaliczania pracy świadczonej w ramach zatrudnienia w „zastępczych” szkołach podstawowych („scuole parificate”) i „zrównanych z nimi innych niż szkoły państwowe” („scuole pareggiate”) szkołach średnich, obecnie zniesionych, powinno mieć zatem zastosowanie do tych, które obecnie nazywają się „akredytowanymi szkołami prywatnymi”.
- 5 Zdaniem powoda art. 2 późniejszego decreto legge nr 255/2001 wskazuje na „przestarzały” charakter art. 485 decreto legislativo nr 297/94. Istotnie, brak aktualizacji art. 485 decreto legislativo nr 297/94 powoduje, że praca w charakterze nauczyciela w akredytowanych szkołach prywatnych jest uznawana za identyczną z tą świadczoną przez pracowników zatrudnionych na czas określony w szkołach państwowych co celów zatrudnienia na czas nieokreślony (bez konkursu) przez Ministero dell’Istruzione, natomiast za całkowicie nieporównywalną do celów ustalenia kategorii wynagrodzenia w chwili zatrudnienia na etacie w tym samym ministerstwie.
- 6 A jednak, zdaniem powoda, praca wykonywana w akredytowanej szkole prywatnej faktycznie jest jeszcze bardziej wykwalifikowana niż praca świadczona przez pracowników szkół państwowych lub innych szkół, o których mowa w decreto legislativo nr 297/94, albowiem, aby móc uczyć na czas określony w obecnych akredytowanych szkołach prywatnych, na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy nr 62/2000, niezbędne jest także posiadanie odpowiednich kwalifikacji, podczas gdy do zatrudnienia na czas określony w szkołach państwowych lub zastępczych szkołach prywatnych, szkołach subwencjonowanych, pomocniczych lub uzupełniająco-socjalnych wystarczające jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły średniej. Uznanie ogółu wiedzy i profesjonalizmu nauczyciela, co uzasadnia prawo do uwzględnienia spornej wysługi lat, ma zatem jeszcze większe znaczenie właśnie dla nauczycieli akredytowanych szkół prywatnych, którzy zamiast tego nawet częściowo nie czerpią z niej korzyści.

- 7 Ministero dell'Istruzione nie kwestionuje, że praca świadczona przez nauczycieli w akredytowanych szkołach prywatnych jest identyczna z pracą wykonywaną w szkołach państwowych i w pozostałych wymienionych kategoriach. Jednakże podkreśla ono, że art. 485 decreto legislativo nr 297/94 nie został dostosowany do ustawy nr 62/2000, wobec czego w dalszym ciągu uwzględnia się jedynie pracę świadczoną w ramach zatrudnienia w szkołach zastępczych lub zrównanych z nimi innych szkołach niż państwowe, natomiast nie uwzględnia się pracy świadczonej w nowych „akredytowanych szkołach prywatnych”, utworzonych w 2000 r., którą to kategorią zostały objęte szkoły zastępcze i zrównane z nimi szkoły inne niż państwowe. Ten brak koordynacji nie pozwala w obecnym stanie prawnym na przypisanie jakiejkolwiek wysługi lat z tytułu pracy nieetatowej nauczycieli akredytowanych szkół prywatnych w porównaniu z nauczycielami, którzy wykonywali tę samą pracę (i w związku z tym zdobyli to samo doświadczenie zawodowe) na podstawie umowy o pracę natychmiast na czas nieokreślony w szkołach państwowych, po pomyślnym przejściu konkursu otwartego lub na podstawie umowy o pracę na czas określony w dawnych zrównanych z nimi szkołach innych niż państwowe, szkołach zastępczych, szkołach uzupełniająco-socjalnych, subwencjonowanych lub pomocniczych oraz w szkołach z internatem.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 8 Corte di Cassazione (sąd kasacyjny) uznał, że akredytowana szkoła prywatna jest pod każdym względem zrównana ze szkołą publiczną, niemniej jednak – ze względu na interpretację art. 485 decreto legislativo nr 297/94 – wykluczył zaliczenie świadczonej w nich pracy przez pracownika nieetatowego, ponieważ już różne metody zatrudnienia jasno wskazują na niejednorodność statusu prawnego poszczególnych nauczycieli (wyroki Corte di Cassazione nr 32386/2019; nr 33137/2019 i nr 33134/2019).

Ponadto naruszenie zasady niedyskryminacji określonej w klauzuli 4 porozumienia o pracę na czas określony nie jest zauważalne, „ponieważ możliwość dokonania porównania musi zostać wykluczona, jeżeli chodzi o stosunki, które mają miejsce w ramach zatrudnienia u różnych pracodawców i które podlegają innym uregulowaniom dotyczącym powstawania [stosunków pracy] i zarządzania [nimi]” (wyrok Corte di Cassazione nr 25226/2020). Podobnie również Corte Costituzionale (trybunał konstytucyjny) (wyrok Corte Costituzionale nr 18/2001).

- 9 Trybunał Sprawiedliwości miał już okazję zauważyć, że zakaz dyskryminacji, wyrażony w klauzuli 4 porozumienia o pracy na czas określony, wyklucza jakiejkolwiek nierówne traktowanie pracowników zatrudnionych na czas określony, które nie jest obiektywnie uzasadnione istnieniem precyzyjnych i konkretnych elementów różnicowania, nieodłącznie związanych z wewnętrzną charakterystyką wykonywanych zadań i funkcji.

Powstaje zatem problem w zakresie ustalenia, czy art. 485 decreto legislativo nr 297/94 – w interpretacji dokonanej przez Corte di Cassazione (sąd kasacyjny) – jest zgodny z prawem Unii, gdyż w niniejszej sprawie jest jasne, że nie występuje żadna różnica pomiędzy funkcjami, wykształceniem zawodowym, [świadczoną] pracą i obowiązkami zawodowymi nauczyciela zatrudnionego w szkole państwowej na czas nieokreślony, a tymi nauczyciela zatrudnionego na czas określony w akredytowanych szkołach prywatnych, takiego jak powód.

- 10 Faktycznie pozwane ministerstwo nie kwestionuje, że praca dydaktyczna wykonywana przez powoda na podstawie umów o pracę na czas określony w przedmiotowej akredytowanej szkole prywatnej charakteryzowała się absolutną identycznością zadań i obowiązków umownych w porównaniu z pracą w szkole wykonywaną przez kolegów [powoda] zatrudnionych na czas nieokreślony w szkołach państwowych.
- 11 Ponadto należy wykluczyć niemożliwość dokonania porównania rozpatrywanych sytuacji, gdyż to sam włoski ustawodawca uznaje równoważność pracy świadczonej przez nauczycieli akredytowanych szkół prywatnych w art. 1 ustawy nr 62/2000, w zakresie nie tylko uzyskanych kwalifikacji zawodowych, ale także jakości świadczonych usług edukacyjnych i pełnej przydatności doświadczenia zdobytego w tych szkołach do celów rejestracji lub awansu na stałej liście rezerwy kadrowej (art. 2 decreto legge nr 255/2001).
- 12 Równie nieistotny byłby prywatny charakter poprzedniego pracodawcy, u którego zostało zdobyte doświadczenie dydaktyczne. Gdyby większy profesjonalizm wynikający ze stażu pracy i uzasadniający uwzględnienie spornej wysługi lat miał związek z prawnym, państwowym lub publicznym charakterem pracodawcy, przykładowo, jeśli art. 485 decreto legislativo nr 297/94 miałby na celu budowanie lojalności pracowników MIUR lub uwydatnienie specyfiki sektora szkolnictwa publicznego, przepis prawa brałby pod uwagę jedynie pracę świadczoną w ramach zatrudnienia w MIUR lub w szkołach publicznych.
- 13 Podobnie podnoszona konieczność uwzględnienia jedynie działalności wykonywanej przez zwycięzców konkursu nie wydaje się być do pogodzenia z decyzją włoskiego ustawodawcy o uwzględnieniu stażu pracy nabytego przez nauczycieli zatrudnionych na czas określony w szkołach państwowych, którzy, aby móc uczyć w ramach zastępstwa, muszą jedynie wystąpić o umieszczenie na listach, dla których nie jest konieczne ani pomyślne zdanie konkursu otwartego, ani posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych.

Co więcej, także w szkołach z internatem oraz w szkołach zastępczych, subwencionowanych, pomocniczych i uzupełniająco-socjalnych nauczyciele są zatrudniani bez uprzedniego przejścia jakiegokolwiek procedury konkursowej.

- 14 Dyskryminacji wobec pracowników etatowych sektora publicznego nie można by uzasadnić nawet samą troską o niezwiększanie wydatków publicznych.

- 15 Sąd rozpatrujący sprawę uważa zatem za konieczne przedstawienie, na podstawie art. 267 TFUE, pytania prejudycjalnego dotyczącego wykładni prawa europejskiego w celu ustalenia, czy to ostatecznie stoi na przeszkodzie przepisowi krajowego, takiemu jak ten zawarty w art. 485 TFUE decreto legislativo nr 297/94, który dyskryminuje nauczycieli akredytowanych szkół prywatnych zatrudnionych na czas określony w porównaniu z nauczycielami szkół państwowych zatrudnionymi na czas nieokreślony do celów odtworzenia ścieżki kariery zawodowej, mimo że większy profesjonalizm wynikający ze stażu pracy nie ma nic wspólnego ze sposobami zatrudniania lub, tym bardziej, z charakterem prawnym, prywatnym lub publicznym poprzedniego pracodawcy, o czym świadczy także fakt, że ten sam ustawodawca zalicza nauczanie w szkołach z internatem dla dziewcząt oraz w zastępczych szkołach prywatnych, zrównanych z nimi szkołach innych niż państwowe, szkołach subwencjonowanych, pomocniczych i uzupełniająco-socjalnych, w których nauczyciele ewentualnie pracowali przed mianowaniem na nauczyciela etatowego.
- 16 Niniejszy spór, który dotyczy ekonomicznych warunków zatrudnienia nauczycieli w chwili ich zatrudniania w charakterze pracowników sektora publicznego, niewątpliwie wchodzi w zakres „stosowania prawa Unii” w rozumieniu art. 51 ust. 1 karty praw podstawowych.
- Konieczne jest zatem jednoczesne zbadanie kwestii, czy art. 485 decreto legislativo nr 297/94 jest zgodny z ogólnymi zasadami równego traktowania, równości i niedyskryminacji w zakresie warunków zatrudnienia, zapisanymi obecnie w art. 20 i 21 karty praw podstawowych. Problem pojawia się w szczególności dlatego, że przepis wyklucza uznawanie nawet tylko częściowego stażu pracy jedynie w przypadku pracowników zatrudnionych na czas określony w akredytowanych szkołach prywatnych.
- 17 Rzeczywiście doświadczenie dydaktyczne nabyte u innych pracodawców przed mianowaniem na etat państwowy jest dokładnie identyczne w przypadku pracowników akredytowanych szkół prywatnych, jeśli nawet nie większe niż to, które można zdobyć w innych szkołach prywatnych, w zakresie, w jakim w akredytowanych placówkach może pracować jedynie „g) kadra nauczycielska z kwalifikacjami; [mająca] h) indywidualne umowy o pracę dla kadry kierowniczej i nauczycielskiej, które są zgodne z krajowymi układami zbiorowymi obowiązującymi w sektorze”. Artykuł 485 decreto legislativo nr 297/94 uznaje jedynie pracę świadczoną w placówkach szkolnych „słabszej” rangi w porównaniu z akredytowanymi placówkami prywatnymi, zważywszy, że spośród wszystkich szkół, które są w nim wymienione, tylko te zrównane z nimi szkoły inne niż państwowe wymagają posiadania kwalifikacji do celów dydaktycznych.
- 18 W takich okolicznościach sąd rozpatrujący sprawę uważa za konieczne wydanie przez Trybunał orzeczenia w przedmiocie wykładni. Istotnie, będzie on mógł uwzględnić wnioski powoda jedynie wówczas, jeżeli wykładnia prawa Unii stoi na przeszkodzie wewnętrznemu przepisowi prawa.